מעשה רוקח על המשנה — חלה

במסכת חלה יש ד' פרקים, ותחלת האותיות עולה שפ"ט, וסופי האותיות עולה תק"ל. כל זה צריך טעם. וגם למה סידרה אחר מעשר שני.

ולישב נקדים רעיא מהימנא בפרשת שלח כתב (ח"ג קעד, א) "פקודא דא להפריש חלה לכהן, חלה הכי חושבניה מ"ג ביצים וחומש ביצה חד מחמש ואית חומש חד מן חמשין דאיהו ן' ודא סימן מג"ן דאינהו מ"יכאל ג"בריאל נ"וריאל, חלה דא שכינתא דבאתר דאלין מלאכין תמן אבהן תמן, ובאתרא דאבהן תמן שכינתא תמן".

וזה רמז רבינו הקדוש, ג' פרקים ראשונים ראשי אותיות עולים פ"ט, עם הג' פרקים והכולל עולה מנין מג"ן. מרמז על ג' מלאכין. וסופי אותיות המה תמ"ן, כלומר במקום שאלו מלאכין תמן שכינה תמן, לכך פרק רביעי מתחיל באות ש' וסיים באות ם' היינו תיבת "שם" דאיהי שכינתא כידוע.

וגם כשתחשוב ד' ראשי אותיות עולה שפ"ט עם הכולל עולה מנין שכינה עם האותיות. ואם תצרף שפ"ט עם תק"ל תמצא מכוון שכינתא חק"ל, שהיא סוד חקל תפוחין. ואם תכתוב חלה במילוי חת למד הי, עולה מנין מלכות עם הכולל. לכך סופי האותיות עולה תק"ל כמנין מלכות, נשאר ל"ד, דמלכות היא אדני וידוע מילוי דמילוי מן שם אדני עולה ל"ד אותיות כמנין שם הקדוש בוכ"ו .

ולכן חמשה דברים חייבין בחלה. וכן חמשת רבעים וכו' שהיא סוד ה' אחרונה בשם. וגם הפרשת מעשרות היא בסוד מידת מלכות שהיא מידה עשירית כאשר כתבתי למעלה. וכדי שלא תאמר מאחר שב' מצות אלו חלה ומעשרות המה במידת מלכות שכינתא תתאה, אם כן מה שיתחייב בזה יתחייב בזה – לכך הוצרך התנא למיתני (משנה חלה א:ג) "אלו חייבין בחלה ופטורה מן המעשרות", וכן להיפך, מפני שבאמת יש בה בחינות שונות.ובזה תבין במשנה ג' פרק ב' הנוסחא הנכונה "לזו קורא חלה בשם וכו'", שכבר כתבתי שסוד חלה היא שכינתא נקראת 'שם'. וממנה נמשכה מלכות בית דוד שהוא תיקן אדם בסוד א'דם ד'וד מ'שיח. ואדם היה חלתו של עולם. נמצא גם דוד היה בסוד חלה. לכך כשתצרף שפ"ט עם תק"ל עולה תתקי"ט, עם ד' כוללים מד' פרקים – הרי תתקכ"ג כמנין מלכות בית דוד עם הכולל.

ובזה תבין סוד המשנה (משנה חלה ד:ח) "מארץ ישראל עד כזיב חלה אחת, מכזיב עד הנהר עד אמנה שתי חלות". ששתי תיבות מארץ ישראל עם האותיות והכולל עולה כמנין מלכות דוד בן ישי. וידוע שדוד היה מלך על כל ישראל. וכן שלמה בנו. ואחר כך נפסק ונתחלק המלכות ולא יוחזר למעלה ראשונה עד ביאת משיח. וכמו שהבאתי במסכת שלפני זו. וזהו דקאמר התנא בכאן "מארץ ישראל", דהיינו מלכות דוד בן ישי, "עד כזיב" ומתרגמינן "פסקת" כמו שהבאתי במס' שביעית, כלומר עד שנפסק ונתחלק המלכות, "היה חלה אחת", דהיינו דוד שהוא בסוד חלה אחת לכל ישראל וכן שלמה בנו, "מכזיב וכו'", כלומר לאחר שנפסק ונתחלק המלכות היה שתי חלות, ועד מתי יהיה זה? לכך אמר "עד הנהר עד אמנה", כשתחשוב ב' תיבות אלו הנהר אמנה עם ב' כוללים תמצא מכוון כמנין משיח, שאז יוחזר מלכות בית דוד על כל ישראל.

ולכך סידר רבינו הקדוש מס' זו אחר מס' מעשר שני שגם שם מדבר מענין זה כמו שכתבתי. גם ב' תיבות אלו הנהר אמנה המה סוד היחוד יסוד ומלכות, שתיבת "הנהר" היינו יסוד כידוע, ותיבת "אמנה" היינו מלכות כידוע. שאז יהיה יחוד גמור והיה ה' למלך על כל הארץ וגומר.

וזהו סוד הגמרא "משונה ביאה זו הנאמר בחלה מכל ביאות שבתורה, שכאן נאמר בבואכם, בביאת כולכם, ולא בביאת מקצתכם". ואפילו בימי בית שני היה מצות חלה מדרבנן מאחר שלא היה כל ישראל שם והיינו על פי מה שכתבתי דעיקר מצות חלה הוא בעת שמלכות בית דוד הוא על כל ישראל. וכשתדקדק תמצא בבאכם חסר ו' עם הכולל כמנין בן דוד, שיבא במהרה בימינו אנס"ו.

וכשתדקדק בלשון הרעיא מהימנא שהבאתי שכתב דבאתר דאלין מלאכין תמן אבהן תמן, היינו דג' מלאכין אלין מיכאל גבריאל נוריאל בגימטריא כמנין אברהם יצחק יעקוב. ושניהן בגימטריא כמנין מרכבה שלמה עם ב' המלות. וכדי שלא תאמר שהאבות המה מרכבה שלמה בלא דוד, ובאמת דוד הוא רגל רביעי במרכבה והוא כלול משלשתן – לכך סידר רבינו הקדוש ראשי האותיות שפ"ט וסופי האותיות תק"ל, כשתצרפם עם ב' כוללים עולה במכוון כמנין דויד בן ישי רגל רביעי. דוק ותשכח.

וכבר האריך בספר המאמרות במאמר חיקור דין חלק ב' פ"ג שבשעת הבריאה היתה הארץ מוציאה גלוסקאות, ומחמת חטא אדם הראשון נתקללה האדמה ולא יוחזר לתיקונה עד ביאת משיח, וזהו שאיתא בגמרא עתידה ארץ ישראל להוציא גלוסקאות וכל אחת תהיה שיעור חלה. והרוצה לעמוד על דבריו יעוין משם וימצא נחת.

וגם כתב שם שיעור חלה מ"ג ביצים וחומש ביצה, כשתחלק הכל לחומשין יהיה רי"ו חומשין. וידוע דסוד רי"ו הוא בחסד כמנין אריה, וג' פעמים חסד הוא רי"ו. וגם כן רי"ו כמנין גבורה. וב' פעמים רי"ו עם הב' כוללים עולים תל"ד כמנין משיח בן דויד. דרך כלל שמצות חלה היא תיקון השכינה סוד מלכות.ולכן חלה במילואה, חת למד ה"י בגימטריא מלכות. והכל יתוקן בביאת משיח בן דוד. כל זה רמז רבינו הקדוש במה שכתבתי כטיפה מן הים.

ובזה תבין פירוש המשנה שהבאתי למעלה, "מכזיב עד הנהר עד אמנה שתי חלות, אחת לאור ואחת לכהן, של אור יש לה שיעור ושל כהן אין לה שיעור". שכבר כתבתי שיעור עיסה החייבת בחלה היא רי"ו חומשין. ורי"ו הוא בחסד מנין אריה. וגם בגבורה מנין גבורה. ולכך כל זמן שהיה העולם מתנהג בחסד היה חלה אחת ואין לה שיעור שמדת חסד אין לה שיעור.

אבל כשמתגברים מידת הגבורה על מידת החסד והעולם מתנהג בשתיהן וצריך להמתיק הגבורה צריך "שתי חלות", "אחת לאור", היינו נגד מידת גבורה, "ואחת לכהן" מידת חסד. "של אור יש לה שיעור", על פי מה שאיתא במאמרות שם, שיעור החלה אחת מעשרים וארבעה נמצא מן רי"ו חומשין שיעור חלה ט' חומשין, ישאיר מנין אור. ולדידי ניחא מאוד כדי להמתיק הגבורה מפרישין ממנה ט' וישאר אותיות ברה, בסוד מצות ה' ברה מאירת עינים. ולכך יש לה שיעור כדי שישאר מנין אור בגימטריא אלף למד אהיה עם הכולל. ובזה נמתק הגבורה. "ואחת לכהן" מידת חסד "ואין לה שיעור" כדכתבתי.

וזהו סוד גלוסקא שכתבתי למעלה בשם המאמרות שכל גלוסקא יהיה שיעור חלה. ולכך נקראת גלוסקא בגימטריא ר', ריבוע שם אלהים כזה: א' אל אלה אלהי אלהים, שהוא עולה ר'. וט"ו אותיות שבו עם הכולל – הרי רי"ו, שיעור חלה.

ובריבוע שם זה יש ה' אלפין. ולעתיד יהיה הכל ממותק על ידי ה' אלפין, ה' פעמים או"ר ביום א' דמעשה בראשית. וה' פעמים אור עולים אלף לה' כמנין יהי פסת בר בארץ, שמפסוק זה ילפינן שעתידה ארץ ישראל להוציא גלוסקאות. וג' תיבות פסת בר בארץ עולה מכוון אלף לה' כמנין ה' פעמים אור. ודוק ואין להאריך יותר.

כדי להבין המשנה (משנה חלה ד:ד) "קב חדש וקב ישן שנשכו זו בזו וכו'", וגם המשנה בעדיות (משנה עדיות א:ב) "שמאי אומר מקב לחלה והלל אומר לקביים" – עיין בסידור האר"י זצלה"ה בסוד מצות חלה ותוכל להבין.

ובכל מה שכתבנו יובן הפסוקים פרשת חלה "בבאכם אל הארץ וגומר". תיבות אלו בגימטריא בבא דוד בן ישי עם הכולל. וכדי שלא תטעה שקאי על דוד ממש לכך קאמר קרא "והיה באכלכם מלחם הארץ", היינו בימי משיח שתוציא הארץ לחם ממש גלוסקא אפויה כמו בתחלה הבריאה. אז "ראשית עריסותיכם חלה תרימו", לא קאמר "מראשית" אלא "ראשית", משמע שיפרישו באמת גלוסקא שלימה שיעור חלה כמו שמבואר בספר מאמרות שם. וקאמר אח"כ "מראשית עריסותיכם וגומר", היינו מקצתה ולא כולה, כמו שכתב רש"י שם זהו "לדורותיכם" דוקא. דוק היטב ויונעם לך שלא יהיה שום יתור בפסוקים.